

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Mors regis Eduardi, & testamentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

lentiam omniaque inviolabilis amicitiae officia Noallio pollicitus, & Dudlaus Eduar.

Initio Quintilis Dudlaus Northumbriae Dux, Gallicarum partium suimet commodi gratia perstudiosus, magno comitante Nobilium globo Grenuico Londinum venit ad Noallium, tum in suburbio Australi diversantem. Cum eo aliquamdiu colloquutus, postquam intellexit Noallium eam ob causam, uti sparsum fuit, praecipue missum, ut impediret, ne, si quid Eduardo humani accideret, Maria in reginam eligeretur; quod Imperatori Carolo addictam factionem omnibus modis moliri palam erat, omnem in eo operam promisit, ac de pleraque aulica Nobilitate idem sperare iussit, iis quidem verbis, ut ingens hominis ambitio facile appareret. Quamque minus salubri loco Legatum diversari animadvertisset, diversorii longe commodioris usum ei obtulit. Non multo post ejusdem Ducis instinctu Senatus habetur: ad quem introductus Noallius, sive sua sponte, sive a Dudlao inductus, inter cetera a rege Christianissimo mandatum sibi esse dixit, *ut exponeret, compertum ipsi esse, quomodo Imperator Legationem, cuius principes essent, domini de Courrieres, de Tholose, & Vicarius Aumontius, in Angliam decreverit, sub praetextu quidem regem e morbo decumbentem, officii gratia visitandi, revera autem regnum pro Maria ambiendi.* Ad haec, prius habita deliberatione, quum idem ex aliis quoque locis jamdiu esset nunciatum, aut nunciatum diceretur, regii Consilii nomine a Northumbrio responsum fuit: *qui primum pro tam insigni benevolentia & fraterno amore erga regem ac regnum gratias agit, de ipso ac regno universo eadem regem Christianissimum sperare iussit. Ad Legatos vero qui ab Imperatore venturi dicebantur, quod attinet, excludi eos nequaquam posse; ac si quid aliud sub eius Legationis praetextu machinari conentur, jam provisum sibi esse ne quid effectum dare possint.*

IV. Tandem mortuus est Grenovici Eduardus 6. Julii Anno 1553. aetatis suae anno decimo septimo, regni vero septimo, eodem mensis die quo pater ejus Thomam Morum capite feriendum ante aliquot annos curaverat: Deo justitiam suam restatam facientem, peccata patrum in filiis puniri. Eodem pertinet, & ad eandem justitiam referri debet, quod nullus plane ex Henrici liberis (quos ille ut multiplicaret ac posteritati perpetuaret, toties matrimonia mutare se fingebat) sobolem ullam ex se reliquerit (licet omnes ju-

venta florerent) sed steriles transferint, sine prole aut germine, ne patris tam impii propagullas radices ageret, aut bonis Ecclesiae periculum scelus ablatis frueretur. Eduardus moriens testamentum fecit, in quo inter alia coronae haeridem instituit Janam Graiam, Suffolciensis Ducis filiam, Dudlæi Northumbriae Comitum filio nuper nuptam; exclusis Maria & Elisabetha sororibus, ut quæ Henrico adhuc regnante, publico Curiae decreto illegitimae ac regni incapaces essent pronunciatae. Quis vero dubitasset, quin Northumbrius tantis opibus instructus, ac Principis favore subnixus, & ad imperium evectus, factiosus insuper, vigilans, audax, mulierculis illis, in rebus Mundi parum versatis, nullo negotio regnum fuerit crepturus? Sed enim Deus Optimus Maximus, ut omnes intelligerent a se uno regna dari ac transferri, contra omnium mortalium judicia, Northumbrii ambitionem ita repressit, ut pro regio throno, in supplicii locum productus, caput suum publicae quieti consecravit.

V. Altero die post regis Eduardi mortem, circa vesperam, Dudlæus Northumbriae Dux Clintonum rei maritimae praefectum, & Jacobum Scroppium, una cum Nobilium globo ac novo praesidio in arcem Londinensem mittit, ac praecipuam fere Nobilitatem in verba Joannae, Suffolciensis Ducis filiae, jurare cogit. Paucos post dies eadem Joanna publico edicto, Angliae, Franciae & Hiberniae regina proclamatur: quam rem populus inusitato silentio indigne se ferre demonstravit, quorum unus, cui Gilberto Porto nomen, nescio quid obloqui ausus, ignominiosa poena, defectis auriculis, castigatus fuit; alii in carceres conjecti sunt inter quos fuit Franciscus Inglefeldus, Eques auratus. Sequenti Dominica nova regina per Tamisiam fluvium regali pompa in arcem in vecta fuit, multo tormentorum fragore excepta: eundem locum non multo post & vitae & felicitatis sepulchrum nacta. Postridie ejus nomine Edictum publicatur: quod hic inferendum putavi, ut sciatur, quæ Angliae reginis de illegitimis natalibus ab ipsis etiam Anglis objecta sunt, quibus fundamentis nitantur.

Ioanna, Dei gratia, Anglia, Francia & Hiberniae regina, Fidei in terris defensoratrix, supremum Anglicanae & Hibernicae Ecclesiae sub Christo caput, omnibus & singulis nostris bene amatis & fidelibus subditis, Salutem.

Quandæ.